

KØGE KUNSTFORENING

70 år

Jubilæumsudstilling

JAN SIVERTSEN

Hundrede billeder
til Køge

Indhold

FORORD	7
VISIONER FOR KØGE KUNSTFORENING	8
KØGE KUNSTFORENING GENNEM 70 ÅR:	
Kunsten kommer til Køge af Helle Bøgelund	10
Begivenhedsrige årtier af Solveig Stenholm	12
De seneste fire år i Køge Kunstforening af Mona Engberg	14
REJSEN TILBAGE af Jan Sivertsen	
EN MALER KRYDSER SIT SPOR af Torben Weirup	20
HUNDREDE BILLEDER TIL KØGE:	
Værkbeskrivelse	23
Værkerne	24
CV Jan Sivertsen	49
KOLOFON	50
SPONSORER	50

Forord

AF GITTE DYRLØV, formand

En forening på 70 år holder jubilæum. Vi er én af de ældste kunstforeninger i landet, og det er vi ret stolte af. En lang, lang række af engagerede, dygtige og kompetente borgere har lagt et uendeligt antal timer i vores forening. Ikke alle er nævnt i dette skrift. Men tak til hver og en. Uden jer havde vi ikke kunnet fejre sådan et flot jubilæum.

Vi har valgt at fejre vores 70 år med en udstilling af Jan Sivertsen, fordi Jan på forskellig vis har krydset kunstforeningens veje mange gange gennem årene. Jan og kunstforeningen hører sammen, og vi er stolte af vores tilknytning til ham. Vi er meget taknemmelige for, at Jan sagde ja til dette projekt. Vi ved, at han har ligget vandret i Paris for at kunne nå det. Tak for det.

Vi ønskede en mindeværdig markering af vores jubilæumsår. Efter halvandet års forberedelser kan vi nu endelig invitere til en fantastisk udstilling i den "Gule Hal", som danner den rå ramme om alle værkerne. Hundrede billeder til Køge skal ses som en samlet installation, der opleves som ét værk, mens udstillingen kører, og herefter deles i 100 enkelte værker med hver deres eget liv efterfølgende.

Det er således på én gang et jubilæumsskrift og et katalog med samtlige udstillingens værker. Vi har valgt at lave nogle nedslag i foreningens mangfoldige historie med særlig vægt på de seneste år gennem et par personlige beretninger. Tak Til Solveig Stenholm som både har skrevet og hjulpet i vores research med sin viden fra 18 års virke i kunstforeningens bestyrelse. Vi har valgt at vise Jans værker med fire på hver side i samme grupper, som de vises på udstillingen i den samlede installation. Kunstanmelder Torben Weirup perspektiverer i sin tekst udstillingen i forhold til hele Jan Sivertsens kunstneriske virke under den fine titel: En maler krydser sit spor. Og kunstneren selv skriver om den opvækst, den tid, de begivenheder og det liv, der har rundet ham som kunstner.

Udstillingen er blevet mulig gennem en række sponsoraftaler indgået med forskellige institutioner og erhvervsvirksomheder i Køge, som ses i kolofonen sidst i denne publikation. Vi takker af hjertet for den store tillid. Denne udstilling var ikke blevet til uden jer.

Vi havde også et brændende ønske om at kunne udgive et jubilæumsskrift/katalog og afholde workshops i forbindelse med vores jubilæum. En særlig tak til Carlsen-Langes Legatstiftelse, Trelleborg Fonden – Sydbank og Køge Kyst. Uden jeres støtte havde det ikke kunnet lade sig gøre. Endelig vil vi gerne takke Helle Bøgelund og Torben Jantzen for utrætteligt arbejde med at realisere dette jubilæumsskrift/katalog.

Sidst, men bestemt ikke mindst, skal vi takke alle vores trofaste medlemmer, både nuværende og alle tidligere gennem syv årtier.

Visioner for Køge Kunstforening

AF GITTE DYRLØV, formand

Foto: Patrick Esplat

UDDRAG AF FORENINGENS VEDTÆGTER:

FORENINGENS FORMÅL ER ...

at udbrede kendskab til og skabe forståelse for tidens kunst gennem udstillinger, foredrag, film, rejser og museumsbesøg samt gallerivirksomhed i forbindelse med foreningens udstillinger

at støtte kunstnere gennem køb af deres arbejder, fortrinsvis udstillet på foreningens udstillinger. Indkøbte værker bortloddes blandt foreningens medlemmer på den ordinære generalforsamling eller ved en anden lejlighed

at støtte og samarbejde med andre kulturelle foreninger og institutioner, fortrinsvis i Køge Kommune

Det er uundgåeligt, at man ved en 70-års markering føler stor ydmyghed. Vi står på skuldrene af nogen, der har stået på skuldrene af nogen, der har stået på skuldrene ... Tænk, at køgensere lige efter krigen gik sammen om at lave et rum for kunst for byens borgere. Det var dengang, hvor kunst ikke var for alle og enhver. Meget har heldigvis ændret sig siden. I en tid, hvor forbruget af kunst øges hele tiden, og man kan have svært ved at finde en parkeringsplads ved de store kunstinstitutioner en søndag eftermiddag, kan man fundere over, hvilken plads lokale kunstforeninger får i fremtiden.

LOKALT FORANKRET OG FLEKSIBEL

Først og fremmest er vi medlemmernes forening. Vi sætter en stor ære i, at alle medlemmer er med til at præge foreningen. Vi bliver stærke ved, at alle bidrager til udviklingen af foreningen i de kommende år. Vi arbejder i kunstforeningen med at inddrage medlemmerne og lave en mere flad organisering. Jo flere vi er, jo mere vedkommende vil vi også være for flere. Vi er ikke nødvendigvis drevet af publikumstal – selvom vi elsker, at mange ser vores udstillinger – og derfor kan vi vise det, som, vi synes, er vigtigt. Det giver os en frihed set i forhold til store kunstinstitutioner.

Som lokal kunstforening opererer vi i sagens natur ved siden af det etablerede system. Vi kan ret hurtigt samle nye tendenser op uden skelen til lange tidsplaner og har også mulighed for at lave samarbejder på "uopdyrket land". Vi har heldigvis lov til at være en forening, der både laver udflugter, hvor det sociale spiller en stor rolle, og samtidig lave samarbejder, der er af mere eksperimenterende art. Vi behøver ikke at vælge én skarp profil, men kan vedblive at være Køges Kunstforening i den brede forstand.

Vi tror, at i en tid med meget stor vækst i vores by er det om muligt endnu mere påkrævet end tidligere, at vi bevarer forbindelsen til vores lokale rødder. Der vil i de kommende år blive mange flere af os køgensere. Køge er en by, hvor vi altid har været stolte af, at borgere bor, lever og arbejder. Et rigt og mangfoldigt kulturliv er en vigtig brik i at kunne bevare denne selvforståelse.

NYT TILTAG DER INVITERER UNGE INDENFOR

Det er hverken nogen hemmelighed eller nyhed, at det er aldeles vanskeligt at tiltrække unge til kulturtilbud. Vi er sandelig ikke de eneste, der arbejder på dén sag. I jubilæumsåret vil vi præsentere vores helt nye bud på et spændende samarbejde med unge studerende: Artilleriet. Det er studerende fra bl.a. kunsthistorie på Københavns Universitet og Designkultur, Syddansk Universitet, der har dannet en autonom projektgruppe under Køge Kunstforening. De ønsker at arbejde eksperimenterende og progressivt på at danne ramme om en oplevelsesorienteret og sanselig tilgang til udstillinger og kunsten som rum.

Vi vil sammen forsøge at opfinde et alternativ til den gængse måde at køre foreningsarbejde på. Ved et samarbejde mellem studerende indenfor kreative formidlingsuddannelser og vores forening håber vi, at begge parter vil blive beriget. De unge får mulighed for at prøve kræfter med formidling af kunst i en konkret virkelighed på egne præmisser og mulighed for at bruge rammerne og erfaringerne fra vores kunstforening. Og vi får nogle

bud på nye måder at lave udstillinger og dynamisk foreningsarbejde på. Mange unge vil i fremtiden gerne beskæftiges inden for de kreative fag, og vi kan med dette samarbejde gøre det muligt for dem at afprøve deres idéer i praksis.

Baggrunden for idéen til Artilleriet er, at foreninger i de kommende år i stigende grad vil skulle kæmpe for at tiltrække unge, der vil engagere sig i foreningsarbejde, og de unge mennesker bag initiativet har spændende bud på, hvordan man laver "bæredygtigt" foreningsarbejde, der vil kunne tiltrække de unge. Vi skal også i fremtiden kunne tilbyde kunst på helt nært hold til unge i Køge. Det at opleve, formidle og arbejde med kunst skal også være til at komme i nærheden af for kommende generationer. Vi glæder os til samarbejdet, som vi forventer at lære lige så meget af som de unge.

Denne jubilæumsudstilling er i øvrigt en god anledning til at minde os selv om, at man engang gav nogle unge mennesker med brændende idéer nogle muligheder. De vendte det hele på hovedet og lagde kimen til det, der senere skulle blive KØS.

DRØMMEN OM ET FAST UDSILLINGSSTED

Vi har nu i godt fire år været en mobil forening. Det har været en fantastisk tid, som har bragt vitalitet og mange gode, nye idéer med sig. De mange spændende og udfordrende rum, vi har udstillet i, har givet noget tilbage til kunsten. Men med den vækst, vi heldigvis ser i vores by nu, er det til stadighed blevet sværere at løbe tomme lokaler op, som vi kan låne. Vi ønsker at være til stede i byen, være tilgængelige og ikke mindst rumme muligheder for at arbejde bredere med kunstformidling. Mange skønne kræfter skulle gerne i fremtiden kanaliseres til formidling af kunst og ikke til at skaffe lokaler.

Jeg tør godt sige, at vi er mange, der håber på, at Køge Kommune endnu en gang vil bidrage til et vitalt kunstliv med tildeling af egnede lokaler til Køge Kunstforening. Det er sket før, og vi håber, at 70-års jubilæet vil være anledningen til, at kommunen gentager succesen fra 70'erne, hvor de begyndte at støtte foreningen og dermed gjorde en fast adresse mulig i mere end 30 år. Vi blev i 2006 stillet i udsigt at få tildelt egnede lokaler i et kommende kulturhus, men da det lader vente på sig, kan mindre også gøre det. Vi drømmer om et hus med muligheder for alle former for kunstformidling, frugtbare samarbejder med andre foreninger og andre "hjemløse" institutioner. Vi drømmer om et hus, som summer af udstillinger, workshops og foredrag. Et hus som kan samle de ildsjæle, som forhåbentlig også i fremtiden vil arbejde for, at Køge er et sted med masser af liv.

Kunst oplever man med hjertet, og der er derfor mange følelser i spil. Mange mennesker, der elsker kunst, giver mange hjertesager. Så ganske vist fylder vi 70 år i år, men vi er på ingen måde spillet til hjørne. Der er masser af nye spændende initiativer på vej. Lad os håbe, at det bliver ved med at være foranderligt, oprørende, følelsesmæssigt og alt det andet. Kedeligt bliver det i hvert fald ikke.

Vi arbejder på at nå et nyt jubilæum om 10 år.

SKULPTURER I LOVPARKEN 2013

Mange unge brugere af Lovparken fik glæde af udstillingen både til åbningen og i den efterfølgende udstillingsperiode.

Foto: Patrick Esplat

FORENINGENS BESTYRELSE 2016:

FORMAND:

Gitte Dyrlov

NÆSTFORMAND:

Mona Engberg

KASSERER:

Ingrid Pedersen

BESTYRELSESMEDLEMMER:

Tue Freltoft

Karin Larsen

Jeanne Mathiesen

Anne Raun

UDPEGET AF KØGE KOMMUNE:

Jørgen Mundt-Pedersen

Inge Christiansen

SUPPLEANTER:

Preben Homøe

Sisse Stage

Køge Kunstforening gennem 70 år

Kunsten kommer til Køge

AF HELLE BØGELUND, cand.mag. i moderne kultur og kulturformidling

BROGADE 7

Køge Kunstforening blev efter fusionen med Køge Galleriforening i 1972 til Køge Kunst- og Galleriforening. 'Galleri' gled med tiden ud af den fusionerede forenings navn, og den kom til at hedde Køge Kunstforening. Pakhuset i Brogade fik navnet Køge Galleriet, og det blev for mange synonymt med Køge Kunstforening.

Foto: Køge Byhistoriske Arkivs samlinger

ET HISTORISK RIDS OVER FORENINGENS FØRSTE FIRE ÅRTIER

Den farverige og navnkundige kunsthistoriker Rudolf Broby-Johansen var på besøg i Køge den 15. april 1946. Han var blevet inviteret af en kreds af kunstinteresserede Køgeborgere til at holde foredrag på Hotel Prinsen om *Verdenskunsten og Samfundsformerne*. Anledningen til foredraget var et ønske om at starte en kunstforening i Køge, og det lykkedes selvsamme aften, hvor 75 var mødt op, og 66 af dem meldte sig ind i Køge Kunstforening. Bestyrelsen konstituerede sig syv mand høj med projektets initiativtager, skibsmægler Carl Müller, som formand.

EN MOBIL KUNSTFORENING

Idéen med foreningen var at vise og formidle kunst til interesserede i Køge og omegn, og det var den arbejdende bestyrelse, der selv tilrettelagde udstillingsprogrammet og satte udstillinger op på Hotel Prinsen, som lå på hjørnet af Køge Torv og Nørregade. Da det lukkede, blev der mulighed for at udstille på Teknisk Skole, som senere blev en del af Handelsskolen på Pedersvej, der hvor der i dag findes en stor parkeringsplads. I en lang årrække arrangerede foreningen udstillinger på skiftende adresser, hvor det nu viste sig muligt: Gummifabrikken, Teaterbygningen, Køge Bibliotek, Køge Gymnasium og Rådhushallen.

KUNSTFORENINGEN FÅR ET HJEM

I slutningen af 60'erne ville skæbnen – og en fejlslagen gallerivirksomhed – at Køge Kunstforening fik mulighed for at have en fast adresse med meget egnede og charmerende udstillingslokaler, nemlig i Brogade 7, Oluf Jensens Gård, i folkemunde kaldet Grisegården. Nogle lokale erhvervsfolk havde lejet det tidligere pakhus for at drive kommerciel gallerivirksomhed, men det løb ikke rundt for dem, og de måtte dreje nøglen om. Køge Kommune gik ind og drejede nøglen tilbage igen og åbnede – med offentlig støtte og etableringen af Køge Galleriforening – for en helt ny æra i Køges historie som kunstelskende by. Kommunen udpegede to medlemmer til Galleriforeningens bestyrelse – der fik kunstforeningens kasserer Åge Madsen som formand – og Køge Kunstforening fik dermed et fast hjemsted. Med kunstforeningens daværende bestyrelsesformand, Peter Engberg, og Åge Madsen som drivkræfter fusionerede Køge Kunstforening og Køge Galleriforening i 1972 og blev til *Køge Kunst- og Galleriforening*. Den nye forening havde bl.a. til formål at: ”udbrede kendskab til og vække forståelse for fortrinsvis tidens kunst, herunder litteratur og musik gennem udstillinger, foredrag, film, oplæsning, koncerter og museumsbesøg”. Denne formålsparagraf har Køge Kunstforening holdt i hævd på fornemste vis lige siden.

KUNSTFORENINGEN PROFESSIONALISERES

Byen havde nu fået et kraftfuldt kulturcentrum med tre etagers udstillingsrum og ramme om alle mulige kulturelle aktiviteter: foredrag, koncerter, malerskole og altid festlige ferniseringer. Den kommunale støtte gjorde det muligt for bestyrelsen at ansætte en leder til at stå for den daglige drift af galleriet. Den første gallerileder blev på posten i bare syv måneder. Bestyrelsen havde mere held med gallerileder nummer to: Den kun 21-årige Jan Sivertsen, der læste filmvidenskab og var glødende kulturelt interesseret. For et meget beskedent honorar og med en meget bred jobprofil blev han ansat i 1972 til at tage vare på udstillingsplanlægning og -ophængning, samt tilrettelæggelse af et bredt udbud af kulturelle aktiviteter. Det viste sig, at Jan Sivertsen havde ramt rigtigt med sin linje, for besøgstallet til udstillingerne steg betragteligt, efter at han havde overtaget roret.

KUNSTFORENINGEN GØDER JORDEN FOR ET KUNSTMUSEUM

Siden 1960'erne havde drømmen om et kunstmuseum i Køge gæret i foreningen *Køge Kunstsamlings Venner*, stiftet af kunstmaler Johnie Toftso og Povl Lond, der var formand for Køge Kunstforening 1958-1971. Formålet med *Køge Kunstsamlings Venner* var at samle penge ind til en kommende kunstsamling i et kommende museum. Foreningen nedlagde sig selv i 1970'erne med indkøb af fire akvareller af Jens Birkemose og fik dermed lagt grunden til en samling, som håbet.

Kunstforeningens bestyrelsesformand efter Povl Lond, arkitekt Peter Engberg, og Johnie Toftso var blevet inspireret af et besøg på Skissernas Museum i Lund og havde fået den idé, at et museum i Køge skulle være et skitsemuseum. Det var økonomisk til at komme i nærheden af, når det gjaldt opbygningen af en samling. Jan Sivertsen var også optaget af idéen om et museum for den kunstneriske proces, og han tilrettelagde udstillingen *Et kunstværks tilblivelse II* i 1976. Det lykkedes Sivertsen at samle et enormt udvalg af skitser fra fremtrædende danske kunstnere, og disse skitser blev i stort omfang indkøbt af Køge Kommune. Derved kom udstillingen til at danne grundlaget for Skitsesamlingen, der blev endeligt etableret i 1977 og fik til huse på andensalen i Køge Galleriet.

ET NY KUNSTMUSEUM SER DAGENS LYS I KØGE

I december 1976 stoppede Jan Sivertsen som gallerileder for at hellige sig uddannelsen som billedkunstner på Det Kongelige Danske Kunstakademi. Han blev efterfulgt af Johnie Toftso, der drev både Køge Kunstforenings aktiviteter og Skitsesamlingen i Køge Galleriet til 1978. I 1979 blev kunsthistoriker Elisabeth Delin Hansen ansat som fælles udstillingsleder for Køge Kunstforening og Skitsesamlingen, som samme år fik egen bestyrelse.

I 1981 opnåede museet statsanerkendelse, og Elisabeth Delin Hansen måtte hellige sig ledelsen af det spirende museum fuldt ud, og en ny leder skulle findes til at varetage kunstforeningens arbejde. Det blev den gallerierfarne Selma Michelsen, der både nåede at arbejde sammen med Delin Hansen indtil 1985 og siden med Skitsesamlingens efterfølgende direktør, Ellen Tange. Kunstforeningen og Skitsesamlingen lavede flere store udstillinger i fællesskab op gennem 80'erne, indtil Skitsesamlingen i 1988 flyttede til sin nuværende lokalitet på Nørregade 29 og blev kendt som Kunstmuseet Køge Skitsesamling.

"MERE ÅBNE FOR MODERNE KUNST"

Dagbladet bragte i november 1976 i forbindelse med udstillingen 'Et kunstværks tilblivelse II' en notits om Jan Sivertsens evner som kunstformidler:

"Ca. 25 medlemmer af Køge Husmoderforening havde adskillige gode oplevelser ved et besøg på Køge Galleri i aftes. Adskillige af medlemmerne havde inden besøget et anstrengt forhold til moderne kunst, men efter gallerileder Jan Sivertsens introduktion blev de fleste mere imødekommende overfor udstillingen.

Efter rundgangen diskuterede medlemmerne om kunst i almindelighed og forståelse af kunsten i særdeleshed, og Jan Sivertsen fortalte om det kommende skitsemuseum på galleriet.

På billedet forklarer Jan Sivertsen om moderne kunst som indføring til rundgangen."

Foto: Bo Svane / Køge Byhistoriske Arkivs samlinger

Begivenhedsrige årtier

AF SOLVEIG STENHOLM, landskabsarkitekt.

Bestyrelsesmedlem fra 1990 til 2007, kasserer 1994-2001 og næstformand fra 2001-2007

ET NYT KUNSTGALLERI SER DAGENS LYS I KØGE, OG KUNSTFORENINGEN LEVER VIDERE

Selma Michelsen arbejdede for Køge Kunstforening indtil 1987, hvor hun etablerede sit eget lille, charmerende galleri i Brogade 26: Galleri Åhuset, som hun drev med succes fra 1987 til 2006. Efter Selmas indsats på Køge Galleriet overtog Køge Kunstforenings bestyrelse selv arbejdet med at planlægge og arrangere udstillinger og formidlingsaktiviteter, og de fik nok at se til. På kunstforeningens hjemmeside kan man læse meget mere om den vitale forenings historie i *1946-1996 Jubilæumsskrift*: www.koegekunst.dk

EN PERSONLIG BERETNING FRA SLUTFIRSERNE TIL 2012

I 1989 blev jeg suppleant til bestyrelsen for Køge Kunstforening og indtrådte året efter som almindeligt medlem. Jeg kom i 'lære' hos Arne Petersen, Åge Madsen og Villy Hansen. De var gode læremestre. Arne var formand og sørgede for, at alt det formelle vedrørende medlemmer og udstillinger var i orden. Åge var kasserer og sørgede for, at pengene stemte, og at udstillernes baggrund var i orden – det vil sige: At de var medlem af Billedkunstnernes Forbund. Villy var sekretær og styrede den formelle del af bestyrelsesmøderne med hård hånd. Når det var ordnet, blev det tid til gode samtaler og nye idéer. Der var altid nok at se til med planlægningen af 8-10 udstillinger årligt, den årlige åbne udstilling i Rådhushallen og arrangementer for medlemmerne; det kunne for eksempel være foredrag, udflugter eller udlandsrejser. Og så skulle der svares på de mange henvendelser fra personer, der ønskede at udstille i Køge Galleriet. I 1995 stoppede Arne Petersen som formand, og hvervet blev overtaget af Hans Erik Thure.

I 1996 kunne foreningen fejre 50-års jubilæum med udgivelsen af et omfattende jubilæumsskrift. Der blev holdt en kæmpefest på Køge Galleriet i Brogade 7 med deltagelse af involverede politikere, bestyrelse, venner af huset og medlemmer. Der blev i anledningen udgivet to litografier af Jan Sivertsen, som også dengang stod for jubilæumsudstillingen med farverige billeder og montere med alverdens fotos og skønne sager fra hans familie og barndom. Jubilæumsåret var kulminationen på to års hårdt arbejde, men oplevelsen af sammenhold og fælles arbejdsglæde samt en stabil økonomi gav god energi og kom til at præge bestyrelsesarbejdet helt ind i det næste århundrede.

Allerede året efter i 1997 fejrede vi Køge Galleriets 25 års jubilæum med en udstilling af flere anerkendte, danske kunstnere, som alle tidligere havde udstillet i Køge Kunstforening. Vi fik den tanke, at vi måtte have fat i de yngre generationer. Det blev i 1997 til en udstilling i samarbejde med et hold billedkunstelever fra Køge Gymnasium og i 2003 en udstilling med afgangselever fra Det Kongelige Danske Kunstakademi, hvoraf to havde rødder i Køge. Ved årsskiftet 1999/2000, indgangen til det 21. århundrede, afholdt vi udstillingen 21 x 21 med deltagelse af omkring 40 kunstnere. De inviterede var gamle kendinge såvel som unge mere ukendte. Konceptet var, at hver kunstner skulle levere maks. tre værker i formatet 21 x 21 x 21 cm.

KØGE GALLERIETS FØRSTESAL I SOLSKIN

Hele det gamle pakhus var fyldt med værker af 40 kunstnere på de i alt godt 400 m², som Køge Kunstforening havde til rådighed.

Foto: Køge Byhistoriske Arkivs samlinger

Men så var luften ved at gå ud af ballonen. Det blev efterfølgende til en periode med flere udstillinger i hvid, grå og brune farver – at forstå både konkret og billedligt. Der var mange diskussioner i bestyrelsen om, hvad der burde ske, og mest hvad der ikke skete, og hvor vi skulle hen. Det var opslidende og demotiverende. Hvad, vi ikke vidste, var, at den helt store nedtur ventede forude.

I 2006 i forbindelse med sammenlægningen af Køge og Skovbo Kommune samtidig med en varslet husleje-forhøjelse over de kommende fire år på 300 % gik Køge Kunstforening en trist tid i møde. Der blev holdt flere møder med udlejer og kulturforvaltningen om mulighederne, men det så håbløst ud. Selv undersøgte vi adskillige lejemaal uden at finde et, der kunne passe til foreningens behov og/eller økonomi. Det mest konkrete var, at kulturforvaltningen lovede kunstforeningen egnede lokaler i det kommende kulturhus på Søndre Havn, som planen var dengang. Forløbet sluttede i 2006 med det resultat, at Køge Kunstforening og Køge Skitsesamling igen skulle bo under samme tag. Vi fik et udstillingssted og Skitsesamlingen overtog størsteparten af kunstforeningens kommunale tilskud. Det blev til i alt to udstillinger i løbet af de to år på Skitsesamlingen.

Situationen var ikke holdbar for nogen af parterne, og Køge Kunstforenings nye bestyrelse, der var kommet til i 2007 med Jacob Funder Christiansen som formand, fandt i 2009 egnede lokaler i Brogade 19D i Hugos Gård. Tre år senere i 2012 var økonomien blevet så anstrengt, at bestyrelsen ikke så anden udvej end at foreslå foreningen nedlagt. På den efterfølgende ekstraordinære generalforsamling, hvor nedlæggelsen skulle effektueres, meldte der sig imidlertid en ny persongruppe, som gerne ville påtage sig ansvaret.

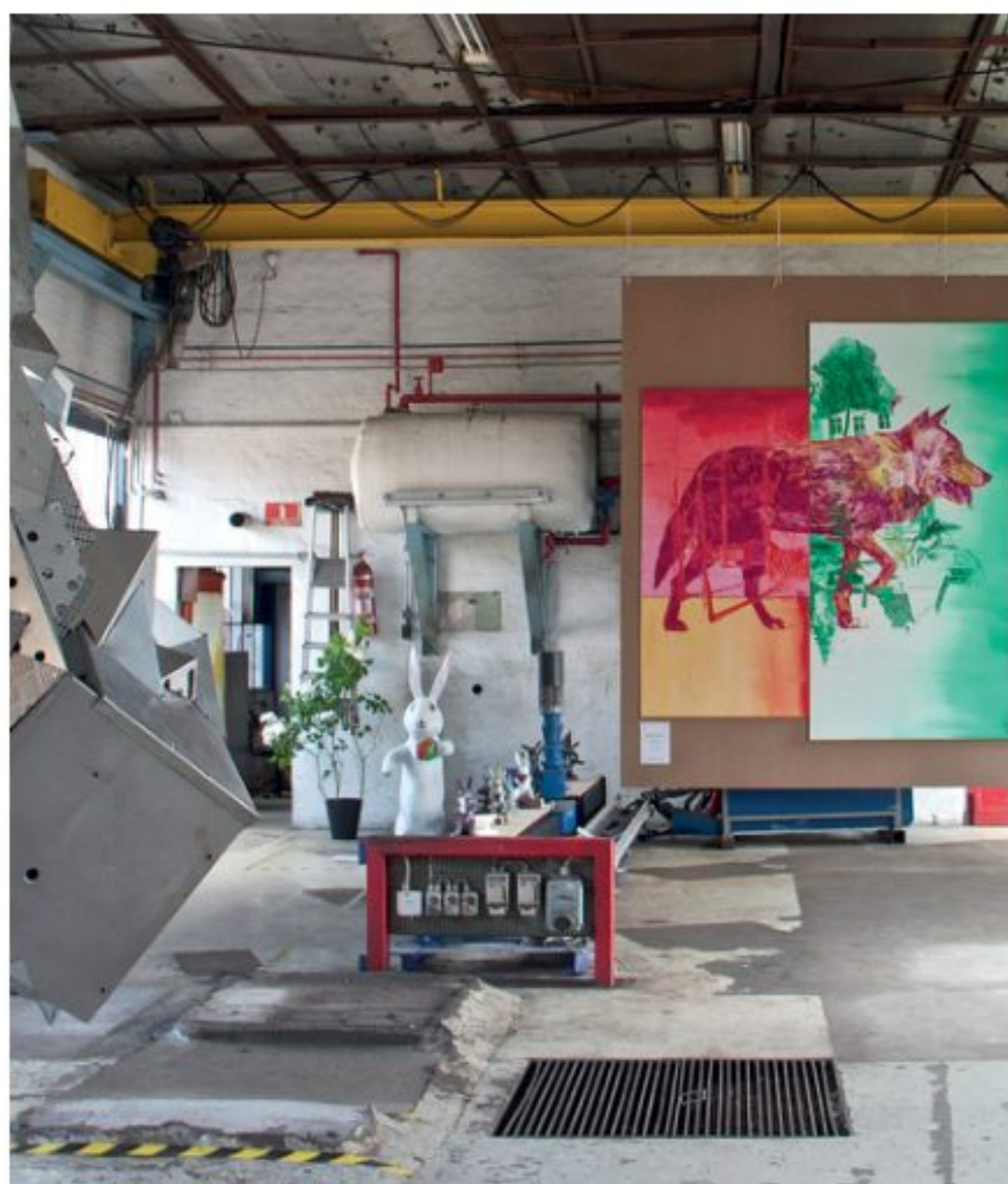
INVITATION

Jonna Pedersens udstilling 'Dokumentar' blev vist 22. januar til 13. februar 2011 i Brogade 19D i Hugos Gård.

Grafik: Jonna Pedersen

De seneste fire år i Køge Kunstforening

AF MONA ENGBERG, næstformand

KUNST I MASKINFABRIKKEN

De rå lokaler talte smukt sammen med de kraftfulde værker.

Foto: Patrick Esplat

EN PERSONLIG BERETNING OM ET NYT KAPITEL I FORENINGENS HISTORIE

Som så mange andre har jeg været medlem af kunstforeningen i rigtig mange år, faktisk fra 1967, så da jeg kom til generalforsamlingen i 2012, hvor bestyrelsen havde stillet forslag om at nedlægge foreningen, syntes jeg, det var synd og skam, at en så gammel, hæderkronet forening, som har eksisteret siden 1946 og har betydet rigtig meget for Køges kulturelle liv, skulle nedlægges. Jeg kontaktede Anne Raun, som også havde været medlem i mange år, og spurgte, om vi ikke skulle se, om vi kunne samle en bestyrelse, som kunne stille op på den ekstraordinære generalforsamling. Det lykkedes at få samlet en personkreds, og Ellen Tange, tidligere direktør på Kunstmuseet Køge Skitsesamling, blev valgt som formand og Jesper Friis som næstformand. Foreningen nød i de næste 2½ år godt af Ellens store indsats, viden, erfaring og omfattende netværk og af Jespers journalistiske tæft som tidligere kulturredaktør på Politiken og daværende netchef på politiken.dk.

MOBIL KUNSTFORENING

Idéen var at blive en mobil kunstforening – igen kunne man sige – som lånte lokaler til udstillingerne rundt omkring i byen, fx tomme butiklokaler, banker og andre typer af lejemaal. Torben Svarre hjalp os som utrættelig "location spotter". Tak for det! Det lykkedes os at udstille steder som: Maskinfabrikken på Havnen, PARTNER Advokaternes lokaler i Nørregade, Richters Gård i Vestergade, ledige butikker i Brogade og Torvebyen og senest på gården Nicolinelund i Strøby Egede. Det har vi været utrolig glade for og ligeledes for den store gruppe frivillige, som har stillet op hver gang! Konceptet har været en succes, men har kostet blod, sved og tårer! Det er vanskeligt at forestille sig, hvor stort et arbejde det er at starte forfra ved hver eneste udstilling. Vi ønsker os meget at have et "hjem" igen.

EKSEMPLER PÅ UDS STILLINGER

I de sidste fire år har vi haft rigtig mange gode udstillinger og aktiviteter, men det er desværre for vidtrækkende at komme ind på dem alle sammen her. Jeg vil i stedet beskrive et udvalg af dem for at vise vores spændvidde. Den første udstilling *Kunst i Maskinfabrikken* fandt sted i juni 2012 i "Viggo Hansens Maskinfabrik" på Havnen i Køge. Fabrikken havde ikke været brugt i årevis, og det var et kolossalt arbejde at få den klar til udstillingen – men resultatet var fantastisk – råt og flot! Udstillingen bestod af store malerier og skulpturer af flere af Danmarks førende kunstnere: Lars Nørgaard, Erik Hagens, Morten Schelde, Jan Sivertsen, Lisbeth Nielsen, Kehnet Nielsen, Lars Ravn, Kit Kjærbye og Bjørn Poulsen. Derudover udstillede elever fra kunstuddannelsen BGK (Billedkunstnerisk Grundkursus) i Køge.

Det har været vigtigt for bestyrelsen at appellere til unge mennesker, så vores anden udstilling i Maskinfabrikken var gruppeudstillingen *Fantastiske Rum*. Vi ansatte kunstneren Jonas Pihl som kurator, og han udvalgte Kristian Vodder Svensson, Morten Schelde, Ivan Andersen, Trine Boesen, Ida Kvetny og BGK-elever fra Køge Billedskole; han bidrog også selv med værker. I centrum var dialogen mellem BGK's unge talenter – de lokale kunstnere som har modtaget Køge Kulturfonds talentpris fra 2000-2012: Claus Englund Pedersen, Camilla Strandskov, Billedskolen Rammen, Jens Tomas Larsen, Dina Lundvall Nielsen,

KUNST I MASKINFABRIKKEN

De smukke skikkelser i de tre værker skaber en kraftfuld dynamik i det store rum. Til venstre Jan Sivertsens billede med skikkelser, der anes i de stærke farver, til højre Keneth Nielsens tydelige kvindefigurer og i midten skulpturen af Lisbeth Nielsen.

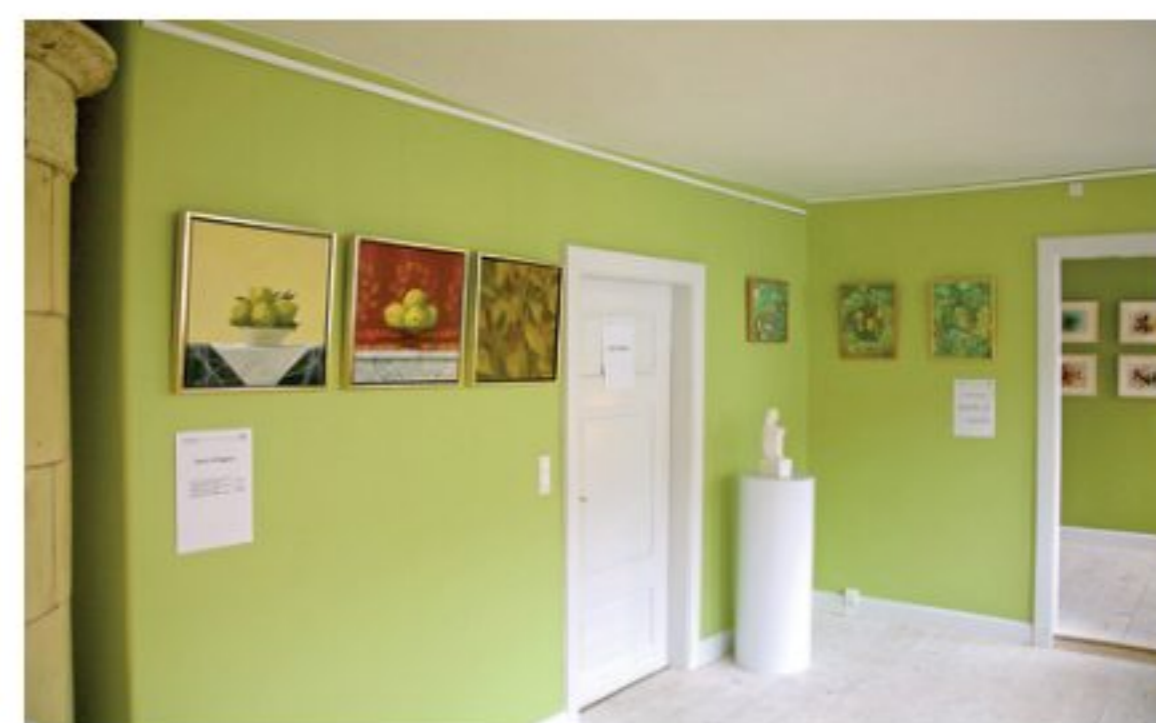
Foto: Patrick Esplat

Qamar uni nisa Sahibzade og Philip Martin Bjerre – og de etablerede kunstnere på udstillingen. Også i forbindelse med vores udstilling med to fremragende russiske kunstnere havde vi unge talenter på banen: Børn lavede deres egne ikoner ved en klippe-klistre-workshop.

I efteråret 2013 døde Selma Michelsen, som mange kender og husker fra kunstlivet i Køge. Selma var en af de vigtige drivkræfter i Køge Kunstforening, og hun var landskendt for at være indehaver af det lille, smukke galleri i Brogade – Galleri Åhuset. Allerede inden hendes død var Køge Kunstforening i fuld gang med at arrangere en stor udstilling, der skulle være en hyldest til Selma og hendes arbejde for kunsten i Køge. Kunstforeningen tog kontakt til næsten alle de kunstnere, som hun gennem tiden har haft "i sin stald", og alle sagde ja til at deltage i udstillingen med titlen *Samling om Selma*. Vi viste nye værker af i alt 39 af de kunstnere, Selma havde haft under sine vinger. Det var meningen, at hun selv skulle være med til at åbne udstillingen. Det nåede hun desværre ikke, men hun nåede at glædes over, at den var undervejs.

En anden af de store kunstneriske oplevelser var udstillingen *Tryptikon*. Her havde vi for en stund fået lov at rykke tilbage til vores gamle tilholdssted Køge Galleriet i Oluf Jensens Gård. Tre medlemmer af den kendte danske kunstnerfamilie Haugen Sørensen – Caroline og Dorthe Krabbe og Luise Haugen – viste keramik og billedkunst med vidt forskellige udtryk. Senere lykkedes det også at få Arne Haugen Sørensen til Køge, nærmere bestemt Ølby Kirke. Vi fik mulighed for at se både nyere og ældre værker af kunstneren på ud-

SAMLING OM SELMA

Udstillingen fyldte alle etager i Richters Gård, og rummene var indrettet forskelligt afhængigt af de udstillede værker.

Foto: Patrick Esplat

GLASMESTEREN

Udstillingen var bygget op omkring glasmester Per Steen Hebsgaard, der har samarbejdet med en stribe af Danmarks fineste kunstnere. På udstillingen, der blev vist i et lånt butikslokale i Torvebyen i marts 2014, kunne man blandt andet opleve dette værk af Peter Stuhr.

Foto: Patrick Esplat

KUNSTHÅNDVÆRKERMARKED

I 2014 og 2015 lykkedes det at realisere medlemmernes ønske om et kunsthåndværkermarked. Keramik af Signe Rask, 2015.

Foto: Patrick Esplat

stillingen *Ordet blev billede*, og i forlængelse af udstillingen kunne vi byde på en ganske særlig kunstnerisk og musikalsk oplevelse. Trompetisten Dorthe Zielke og organisten Søren Johannsen fremførte uddrag af Bachs *Matthæuspassionen*, samtidig med at de projicerede værker af Arne Haugen Sørensens fortolkninger af netop Matthæus-evangeliet op på kirkevæggene.

MEDLEMMERNE BLIVER HØRT

Det har været vigtigt for os at spørge medlemmerne, hvilke aktiviteter de ønsker. Det har vi gjort på en årlig workshop med brainstorming, hvor der er kommet mange gode input. Et af ønskerne var at få mulighed for at se film med kulturelt indhold, så vi indledte et samarbejde med Køge Bio og har kunnet tilbyde mange spændende film til halv pris, fx Bille Augusts film om Marie Krøyer.

Vi har også udbudt flere kunstflugter, nogle af dem i samarbejde med Skovbo Kunstforening. Vi er kommet vidt omkring: Bag om kulisserne på Glyptoteket i København, langs Trampestien på Stevns, hvor vi så *Verdens Arv – Land Art*; vi har besøgt glasmester Per Steen Hebsgaard i Præstø efter hans udstilling med glaskunst af forskellige danske kunstnere i Torvebyen, vi så keramik på Bregentved Gods, var på besøg i Ejby, Højelse og Sankt Michaels kirker for at se på kalkmalerier, var på Langeland for at se transformertårne, besøgte Kunstfabrikken og var på ARKEN for at se Gerda Wegener.

TRADITION OG FORNYELSE

Ordet kultursalon lyder lidt gammeldags, men dækker helt fint en tradition som kunstforeningen "genindførte" i 2013. Vi har hørt om '*fotoalbummet som folkelig fortælling*', hvor forfatteren og digteren Janus Kodal fortalte om bogen *Sort/Hvid*, om '*kunst og kriminalromaner*', hvor et af Køge Kunstforenings mangeårige medlemmer, kunstneren Gunnar Saietz fortalte om sin kunst, og hans nabo, journalisten og forfatteren Gretelise Holm, fortalte om sit forfatterskab. Politikens kunstredaktør Peter Michael Hornung kom med '*en kunstanmelders bekendelser*', forfatteren Regitze Schrøder fortalte om sin debutroman *Når tavshed taler*, og endelig havde vi en forrygende opera-eftermiddag med operasangerinden Randi Gislason. Otto Laust, Kate Dueled og Jeanne Mathiesen har lagt hus til – tak for det!

Flere af kunstforeningens medlemmer havde længe ønsket et kunsthåndværkermarked i Køge, og i 2014 og 2015 blev det så til virkelighed ved hjælp af en kæmpeindsats fra både bestyrelse og frivillige. 20 kunsthåndværkere udstillede, og kokke lavede mad til publikum med råvarer fra lokale producenter. De sidste tre år har vi desuden deltaget i *Kyndelmissearrangementet* i Køge både med jazz og pop-up udstilling. Det har været festligt og fornøjeligt, og mange har fået sig en svingom – begge er traditioner, som helt sikkert vil fortsætte. Vi har også afholdt et Fluxus-julearrangement i samarbejde med BGK, hvis elever har lavet vores medlemskort i flere år.

Alt i alt fire meget spændende år i Køge Kunstforening, der nu krones af et 70-års jubilæum. Det, at kunstforeningen har nået at runde de 70, er en bedrift som mange, mange mennesker kan takkes for. Kunstforeningen har på mange måder og mange fronter bidraget til at gøre Køge til en interessant kunstby.

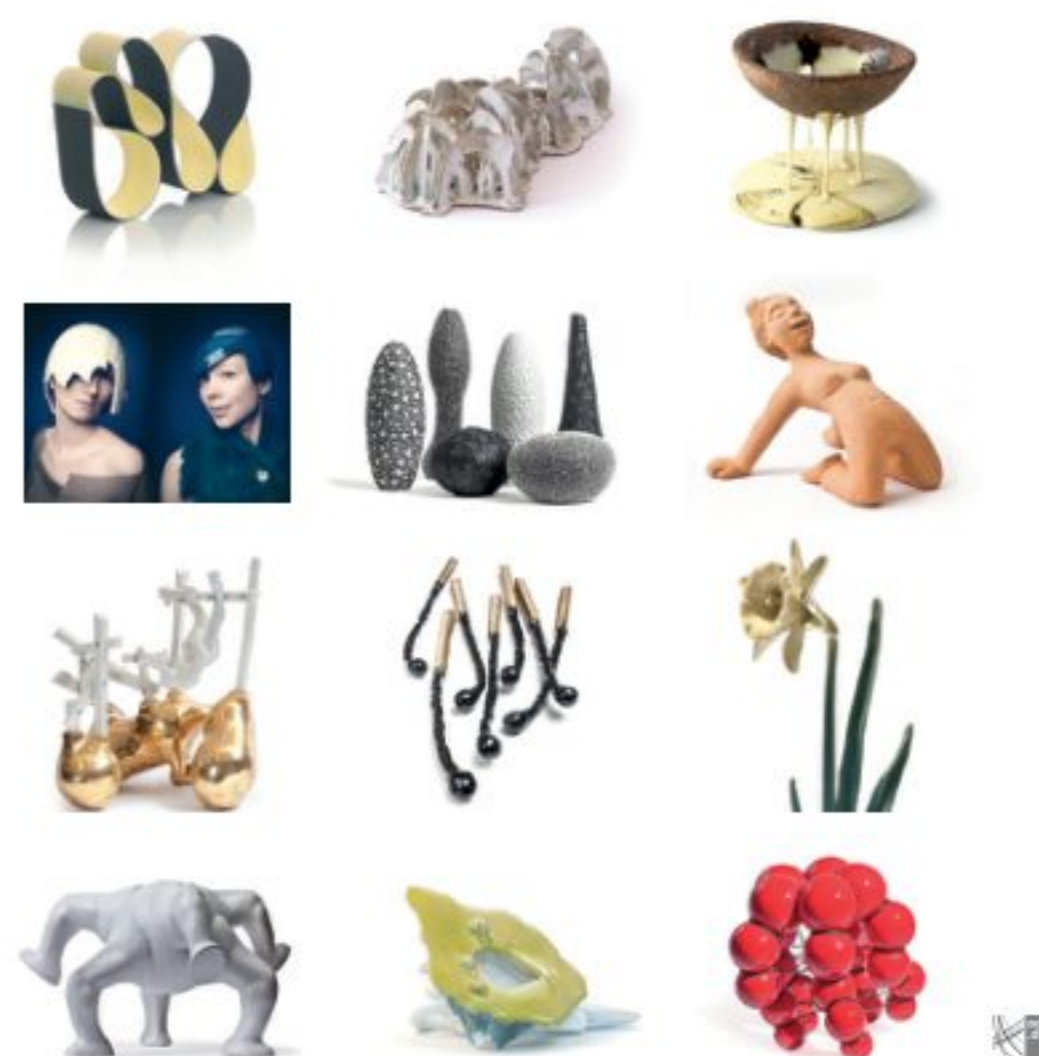
GENERALFORSAMLING 2014

Traditionen tro udloddes der kunstværker til medlemmerne.
Mona Engberg viser her et af de værker, man kunne vinde.
Nederst: Formandens beretning ved Ellen Tange der her fortæller
om Arne Haugen Sørensens udstilling i Ølby Kirke 2013.
Foto: Patrick Esplat

UNIKKERAMIK

KØGE KUNSTFORENING

13 af de absolut førende keramikere i Danmark lige nu:
Alikka Garder Petersen • Charlotte Thorup • Christina Schou Christensen
Claydies • Lone Skov Madsen • Louise Birch • Louise Hindsgavl • Marianne
Krumbach • Marianne Nielsen • Ole Vesterlund • Per Ahlmann • Steen Ipsen

Nørregade 54 B i Køge (tidligere Sydbank) fra 4. - 26. oktober 2014:
Onsdag, torsdag og fredag kl. 14-17. Lørdag og søndag kl. 10-14

UDSTILLINGSPLAKAT

Udstillingen præsenterede 13 af Danmarks førende keramikere.
Layout: Torben Jantzen

UNIK KERAMIK

Udstillingen blev vist i oktober 2014 i PARTNER Advokaters lokaler i
Nørregade på to etager. Her ses et værk af Marianne Krumbach.
Foto: Patrick Esplat

Rejsen tilbage

AF JAN SIVERTSEN, billedkunstner

RUE DE MONTREUIL

Jan Sivertsen i sit atelier i Paris.

Foto: Jan Sivertsen

Køge blev det sted, hvor jeg voksede op i 50'erne og 60'erne. Tror ikke at Køge var så forskellig fra andre danske provinsbyer på det tidspunkt, men netop denne by har sat sit præg på os, der kommer derfra. Jeg husker en barndom i en provinsiel, rolig by med smukke huse i de gamle brolagte gader. Der var ikke mange biler; man levede, som man havde gjort i mange generationer før. De store begivenheder i verden udenfor nåede os kun som små referater i avisen og radioen. I de første år boede vi i et hus ned til vandet på Kystvejen. Havet var et af mine første store bekendtskaber. Vi var tit på ture i skoven. Husker år med sne, der blev liggende om vinteren, vi kunne løbe på ski på Åsen. Lange somre ved Søndre Strand, hvor vi cyklede hen og badede, spiste is og blev solskoldede.

Vi fik fjernsyn senere, hvor vi så Kennedy blive præsident og blive dræbt i Dallas. Verden kom nærmere. Ellers søgte jeg den flittigt i den enorme samling af bøger, vores forældre havde; de store klassikere, samtidens romaner, Salmonsens Konversationsleksikon i 24 tykke bind, samt dystre bøger om anden verdenskrig, der lige var slut nogle år forinden. Sådan begyndte jeg at rejse – i bøgerne, i naturen og i fantasien. Drømmen om at male startede nok, da min mor gav mig en malekasse, da jeg var 9 år; jeg lavede forskellige forsøg, der var for ambitiøse til at lykkes. Der manglede noget at forholde sig til. Der var ingen museer i nærheden, og der var langt til København dengang.

I gymnasietiden 1967-70 begyndte jeg at opsøge verden udenfor, tog til Louisiana på min Velo sammen med en kammerat og så værker af de store modernister, Max Ernst, Matisse, Mondrian m.fl. – de kunstnere jeg havde set i bøgerne. Og til København med de røde busser til Valby. Så alternative udstillinger og var til koncerter med den nye musik – Led Zeppelin, Jimi Hendrix, Pink Floyd m.fl. Drømte som mange andre om at spille den nye musik, der virkede som det rigtige udtryk for tingenes nye orden. Som Bob Dylans sange – hans poesi blev en ledetråd igennem mange år – som Jim Morrisons og digterne fra The Beat Generation: Ginsberg, Burroughs og Jack Kerouac.

I 1971-72 tog jeg på den første store rejse med en ven til Marokko, Spanien og Frankrig i fire måneder. Så de store udstillinger og museer i Madrid og Paris. Det var en øjenåbner, og jeg begyndte at tage en beslutning om at ville arbejde med billedkunst, men vidste ikke hvordan i denne nye virkelighed.

Fra 1972-76 arbejdede jeg som udstillingsleder for Køge Kunstforening på Køge Galleriet – et langt, intenst forløb med mange udstillinger og møder med kunstnere. Besluttede at jeg ville male, sådan rigtigt med farver, selv om det allerede dengang var gået »af mode«. Gik på forskole til optagelse på Kunstakademiet. Tegnede store, fine kultegninger af antikke skulpturer på Glyptoteket, malede opstillinger i en lille malerskole hos maleren Egon Bjerg Nielsen.

I foråret 1977 blev jeg optaget på Det Kongelige Danske Kunstakademi, Billedkunstscolerne, i København. Det var et stort øjeblik, da brevet kom til Køge. Hanne Dahlstrøm, som var min mors veninde, holdt en fest for mig på sin restaurant Guldfisken. Min mor var stolt, hun havde også hjulpet godt til.

Derefter gik det stærkt. Mødet med lærerne, andre kunstnere og de andre elever på akademiet gav nogle intense år, hvor verden for alvor åbnede sig for mig. Jeg flyttede til København i 1978 for at kunne koncentrere mig helt om dette. Der var studierejser til Holland, Italien og Tyskland. Mine professorer var Albert Mertz og Robert Jacobsen, der begge forstod, hvad jeg arbejdede med og støttede mit projekt om efterfølgende at ville tage på studieophold i Paris. Tog af sted til Paris i 1982 for at fortsætte studierne og folde malerierne ud. Fik hurtigt mit eget atelier og har siden levet dér med hverdag, familie og tre børn. Bortset fra en periode, hvor jeg prøvede at bo og arbejde i Berlin.

Der er mange lokale cirkler selv i de store eksotiske byer med almindelig hverdag, hvor alle arbejder med deres. Og Køge er nu en by, der er tæt på omverdenen. Afstande og rejsetider er meget mindre. Verden er anderledes, og alt, hvad der sker i den, er rykket tæt på.

Jeg er ikke og har aldrig villet været »abstrakt« kunstner. Ganske vist er mine arbejder inden for en konventionel »gammeldags« stilbeskrivelse ofte blevet set som abstraktekspressive, men de rummer mere end det. Intentionen er – og har altid været – først at opstille forskellige synsmåder eller »arbejdsmetoder« for at skabe et rum til at kunne gøre det, som jeg finder nødvendigt i maleriet.

Billederne her kommer ud af et projekt, jeg har arbejdet på i nogle år, men udvalget og opsætningen er lavet til denne udstilling i Køge. Projektet går ud på at finde og vise rødderne i mit arbejde i det hele taget. Og vise de malerier der kommer ud af dette, i en helhed hvor alle bliver samlet til en enhed i én stor billedfortælling, der breder sig ud i mange retninger og kan tolkes på flere måder.

Den anvendte serie tegn i billederne er en del af de grundformer – eller primærstrukturer – som i mange år har dannet udgangspunkt for mine billeder. Det er dog ikke »mine« tegn, men derimod en række grundlæggende billedstrukturer, der – også på et kulturhistorisk niveau – er fælles for de fleste mennesker og ligger dybt i den psykiske arvemasse. Projektet går her et skridt videre ved i en del af værkerne at bruge som forlæg en række gamle sort/hvid fotos, som er optaget af min far, Aksel Sivertsen, i årene 1928-58. Stemninger fra landet, stranden, familiescener og den unge kærlighed. De skal ikke ses som mine personlige erindringsbilleder, men igen som grundbilleder, som »flashbacks«, billeder fra en anden tid, som vi alle har i os; moderen, faderen, vandet, skoven. Billeder som man rejser med hele sit liv.

Min relation til Køge har altid været stærk via venner og familie dér, og jeg kommer ofte tilbage. Da Køge Kunstforening inviterede mig til at lave denne udstilling, foreslog jeg dette projekt, fordi det virkede muligt at realisere under de praktiske omstændigheder, som kunstforeningen må fungere under for tiden, hvor den ikke råder over et permanent udstillingssted. Jeg takker Køge Kunstforening for denne invitation og det meget flotte arrangement. Ligesom I ønskes tillykke med jubilæet, der kroner mange års anstrengelser for at bringe kunst til Køge, og som vi må håbe, at I vil blive ved med ufortrødent i mange år endnu.

BERLIN

Jan Sivertsen i det atelier han arbejdede i fra 2007 til 2011.

Foto: Jan Sivertsen

En maler krydser sit spor

AF TORBEN WEIRUP, kunstanmelder ved Berlingske

Man kunne jo begynde med at ønske tillykke.

Tillykke til Køge Kunstforening med 70-års jubilæet – og med beslutningen om at markere det med en udstilling af billeder af Jan Sivertsen. Ud over billedernes selvfølgelig kvaliteter er det en udstilling, der i udpræget grad handler om, hvad maleri (og kunst i det hele taget) er. Det er en maler, der gør status og kigger tilbage på sine erfaringer som billedkunstner.

Billederne på udstillingen gennemspiller en række af de greb, motiver og temaer, Jan Sivertsen (født 1951) har arbejdet med gennem sit malerliv de sidste omkring 40 år. Det er for eksempel enkle tegn som cirklen og slangen, genkommende figurer som blomsterne og skikkelserne; det sidste er de personer, der i flere af kunstnerens billeder synes at komme til syne uden alligevel at blive så genkendelige, at de er identificerbare. Jan Sivertsen arbejder med nogle af maleriets grundmotiver som opstillingen, portrættet og landskabet. Men måske er arbejdet med farven hans væsentligste anliggende. Farve og komposition. Genren er muligvis underordnet. Men en hjælpende hånd i den maleriske proces.

I de nye billeder til udstillingen i Køge Kunstforening er der også noget anderledes på spil. Kunstneren har taget et nyt greb i anvendelse. Nogle af billederne er malet på en baggrund af gamle fotografier, der er blæst op, så de får en mere kornet struktur. Dog ikke så meget, at de er ved at gå i opløsning og blive til raster som for eksempel i nogle af den tyske maler Sigmar Polkes billeder. For det er noget andet, der er på spil for Jan Sivertsen.

Fotografierne ligner gamle familie billeder fra længe før, det blev nemt at bruge mobiltelefonens kamera til rutinemæssigt at fastholde situationen. Fotografierne er fra dengang, man sparede på optagelserne, fordi både film og fremkaldelse var dyrt. Så det var særlige lejligheder, der blev fastholdt for eftertiden. Man stillede op til fotografi – for eksempel den lykkelige dag på stranden eller den hyggelige udflugt på søen.

Det er så velsignet med billedkunst, at enhver betragter kan lægge sine egne betydninger i oplevelsen af for eksempel malerier.

Som alle andre fagområder og professioner har også billedkunsten sine fortolkere og eksperter, og nogle billedforklaringer er selvfølgelig mere rigtige end andre eller mere i overensstemmelse med kunstnerens intentioner. Men stadigvæk: Tilskueren bestemmer selv. De grålige fotografier i baggrunden af nogle af Jan Sivertsens billeder kan for eksempel få os til at se på dem som erindringer og åbne for vores egne om barndommen og familien.

Sådan er de imidlertid ikke tænkt. Men fotografierne har to funktioner (mindst). Som en maler undertiden maler forskellige strøg på et jomfrueligt lærred – blot en enkelt streg antyder jo allerede et nyt billedrum – for bare at komme i gang, lave en struktur, begynde på en komposition, giver fotografierne i dette tilfælde kunstneren afsættet til hans billede. Han er ikke længere på bar bund.

Et andet greb er, at fotografiet angiver en stemning. Tidlig snarere end personlig eller fortællende. Fotografiernes tone stemmer uvilkårligt sindet til alvor. Det harmonerer fint

med Jan Sivertsens virke. Skønt hans billeder ofte er koloristisk frodige takket være den generøse farvebrug, er de ikke »glade« billeder. De er ikke morsomme, ikke anekdotiske, ikke sjove. De er netop alvorlige.

Det er serien til Køge også. Man kan se den på mange måder – men en af dem er, at her krydser en maler sit spor. Her gøres status. Det gøres ved at kigge på nogle af de greb, Jan Sivertsen med held har anvendt tidligere, og inddrage nogle nye og se, hvor det fører hen. Hvilke kommende billeder bliver de 100 i Køge afsæt for? Kunne man tænke.

I øvrigt: Også på anden vis er udstillingen et udtryk for, at Jan Sivertsen krydser sit spor. Mellem 1972 og '76 ledede han Køge Galleriet, der blev drevet af Køge Kunstforening.

Al seriøs kunst forholder sig til traditionen. Gennem generationer og i århundrederne har kunstnere set på deres forgængeres værker for at finde ud af, hvordan de dog bar sig ad. Med at få lyset ind i billederne for eksempel. Eller hvordan andre kunstnere gennem tiderne har forholdt sig til de væsentlige ikke alene kunstneriske men også eksistentielle problemstillinger. Kærlighed, Guds eksistens eller fravær, forholdet mellem mennesker og mellem magthaverne og individet.

Paul Cézanne har engang sagt, at der er lidt af Delacroix i os alle, og dermed mente han, at mange malere stod i gæld til netop Delacroix. Delacroix er en voldsomt interessant maler, fordi han både malede og målte sig med renæssancen og samtidig fornyede maleriet gennem sit penselarbejde, sin kompositionsteknik og sin brug af farven.

Og Delacroix var maleren, der i første omgang bragte Jan Sivertsen til Paris. Jan Sivertsen var allerede tidligt stærkt optaget af ham, og Delacroix har efterfølgende haft stor betydning for Jan Sivertsens egen udvikling af teorier om farver og paletter. Forholdet mellem den franske og den tyske palet er eksempelvis anliggende i flere billeder og det i et sådant omfang, at det undertiden fremgår af titlen.

Jan Sivertsen havde fået et legat, men han skulle også have en tilknytning til en kunstinstitution i den franske hovedstad.

Mellem 1977 og '82 studerede Jan Sivertsen på Det Kongelige Danske Kunstakademi i København hos Sven Dalsgaard, Albert Mertz, Knud Nielsen og Robert Jacobsen, og sidstnævnte sendte ham på videreuddannelse i Paris hos Dewasne med, hvad Jan Sivertsen troede, var en anbefaling. Det var ingenting; ikke engang en telefonopringning fra en gammel ven til en anden gammel ven.

For den, der skriver disse linjer, har det altid stået som en nærmest heroisk historie. At tænke sig at komme til Paris og tro, at la Cause est entendue, som det hedder i Cobra-manifestet underskrevet i netop den franske hovedstad af Constant, Corneille, Appel, Dotremont og Noiret samt Asger Jorn i 1948. At sagen var klar. At der var en genvej ind i den parisiske kunstinstitution. Det var der ikke.

Men det gik alligevel. Mellem 1982 og '84 var Jan Sivertsen privatelev hos Jean Dewasne. Det er samtidig, Jan Sivertsen bosætter sig i Paris – og under et besøg i Danmark foreholder Jan Sivertsen Robert Jacobsen hans forglemmelse – anbefalingen – hvortil Robert Jacobsen siger, at han jo vidste, at han – Jan – nok skulle klare sig.

Med et afbræk i Berlin 2007-11 har Paris været basen men med talrige udstillinger i Danmark, repræsentation på en række museer og salg til – allerede meget tidligt – blandt andet Ny Carlsbergfondet og Statens Kunstfond.

Kolofon

Dette katalog er udgivet i forbindelse med Køge Kunstforenings 70-års jubilæum og Jan Sivertsens udstilling 'Hundrede billeder til Køge' i Gule Hal, Strandpromenaden 1 i Køge fra 20. maj til 12. juni 2016

UDSTILLINGSTILRETTELÆGGELSE:

Køge Kunstforenings jubilæumsudvalg

KATALOGREDAKTION:

Køge Kunstforenings jubilæumsudvalg

KATALOGKOORDINERING OG KORREKTUR:

Helle Bøgelund | ordsikker.dk

FOTO AF VÆRKER:

Hans Ole Madsen

GRAFISK FORMGIVNING:

Torben Jantzen | aogj.dk

TRYK OG PAPIRKVALITET:

Trykt i Danmark af Green Graphic ApS i 600 eksemplarer på 400 g Munken Pure og 170 g Arctic Matt

COPYRIGHT:

Værkerne i bogen må ikke gengives uden tilladelse fra kunstneren

ISBN: 978-87-996655-1-8

www.koegekunst.dk

www.facebook.com/koegekunst/

KØGE KUNSTFORENING

Sponsorer

KØGE KUNSTFORENING ØNSKER AT TAKKE:

Tandlæge Tine Vigsø

Køge Kommune

Køge Bibliotekerne

IT-Ingeniøren

Fodterapeut Trine Nybjerg Klockmann

Karsten Hou og Karen Espensen, Nebs Møllegaard

Arbejdernes Landsbank

Skandinavisk Transportcenter

Køge Havn

Mathiesen Plast ApS

Køge Gymnasium

Handelsbanken

Aspekt R&D A/S

Victor Skytte

Fortuna ApS ved Peter Aalbæk Jensen

Gartneri Toftegaard

Psykolog Ole Ottesen

Roed Bruhn Holding ApS

Kapellangården

Lisbet Lentz

GLB Revision

Finn Junge-Jensen, Hellerup

Bilhuset Laursen A/S

EN SÆRLIG TAK TIL:

Køge Kyst P/S

Carlsen-Langes Legatstiftelse

Trelleborg Fonden

Sydbank

SAMT TIL:

Ordsikker ved Helle Bøgelund

aogj reklamebureau ved Torben Jantzen

Arctic Paper

Slagter Stig & Co.

Zentropa

Køge Handelsskole
